

posestniška hči Antonija Brunčko iz Sp. Gorine pri Muti.

Pri zabeleževanju ur ga zadela smrt. V Sp. Kocijanu pri Kapeli so našli v obcestnem jarku truplo 56 letnega drevesničarja in očeta osmih nepreskrbljenih otrok Jakoba Roškarja, doma iz Sp. Kocijana. Imenovani je bil že nekaj let zaposlen v banovinski drevesnici na Kapeli. Ker očeta zvečer dolgo ni bilo domov, so ga šli domači iskat in so ga našli kakih 500 korakov od hiše v jarku. Skoro gotovo ga je zadela kap, ko je hotel sede v obcestnem jarku zabeležiti v svojo knjižico delovne ure, ker je držal v eni roki knjižico, v drugi pa svinčnik.

18 letno dekle žrtev neprevidnosti. Pri posestniku Jožefu Ribiču v Savinjskem pri Majšperku so obhajali odhodnico domačega sina in se je zbral več fantov ter deklet. Protiv večeru je prišel v veselo družbo s službenega obhoda konjač Vincenc Gajšt, ki je imel s seboj puško ter jo je prislonil v kot pri peči. Ko so se gostje okrog polnoči razhajali, je rekel konjač svojemu 18 letnemu bratu Ludoviku, naj mu da puško. K Ludoviku, ki je držal orožje v roki, je pristopila 18 letna posestniška hči Pavla Krapše. V šali je prijela orožje za cev, ki jo je nastavila na vrat in rekel mlademu Gajštu: »Ustreli me, če imaš korajzo!« Fantu se niti sanjalo ni, da bi vsebovalo orožje naboje, potegnil je za petelinu ter sprožil. V sobi je nenadoma počilo in deklet se je zgrudilo s prestreljeno žilo odvodnico na vratu in ji ni bilo več pomoći. Ta žalostni primer zopet kliče oblast, naj strogo postopa z neprevidneži!

Slepec in njegova vodnica utonila v potoku. V Cigonci pri Slov. Bistrici je živel 52 letni oslepec berač Alojzij Lah. Slepca je vodila pri beračenju njegova 65 letna mačeha Marija Lah. Le od časa do časa sta prihajala domov. V zadnjem času sta se napotila v temni noči in v dežju iz Sp. Ložnice proti domu, kamor pa nista prispela in je zmanjkala za njima vsaka sled. Našel je slepca posestnik Ferdinand Kobula v močno narasli Ložnici pri Jeričevem jezu utopljenega, njegove mačeha pa še niso izsledili. Ljudje so prepričani, da sta zašla v noči oba v narasli potok ter utonila.

Ubit od električnega toka. V Slov. Bistrici je bil zaposlen na novi zgradbi 25 letni Štefan

V zastarelih primerih zapeke, združenih z zlato živo in otokom jeter, je pravi blagoslov naravna »Franz-Josefova« grenčka voda, zaužita tudi v malih množinah. »Franz-Josefova« voda milo deluje in zanesljivo otvarja, pa se poleg tega tudi po daljši porabi skoraj nikdar ne izkaže neučinkovito.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Klavs je opazil začudenje na njihovih obrazih, a se ni zmenil zanj.

Fedor se je čudil ravnanju konjenice. Ni mogel razumeti, zakaj se je vojska ustavila in ne strelja. Šele čez čas je doumel, da se konjeniki ne bodo spuščali v bitko. O tem so ga prepričale topovske cevi, ki so zizale proti Balti in čakale na to, da bodo bruhalo ogenj na vas ter uničevalo borne koče.

Njegovo sreč se je stisnilo ob misli, da bo toliko nedolžnih našlo smrt med ruševinami in v plamenu. In vsega gorja bo on kriv. Klica na vstajo sicer ni on izustil prvi, a je bil posledica njegovega spora z rdečimi delevci. Sicer pa je že prej pripravljal pot uporu. On je napravil sporazum s sosednimi vasmi o skupni vstaji. Ta sporazum je žal brezuspešen.

Glavo je sklonil in obraz skril v dlani. Vsa njegova notranjost se je stiskala od болi.

Cez nekaj časa je začutil roko na svoji rami. Dvignil je glavo in zagledal očeta poleg sebe.

Starec ga je sočutno gledal. S tresočim glasom mu je reklo:

»Fedor, ničesar si ne očitaj! Tvoja vest je lahko mirna. Sosedne vasi so snedle dano oblubo in v tem je vsa nesreča. Za svojo nezvestobo bodo pred Bogom težko odgovarjale. Kar se nas tiče, nam samo eno preostane: da junaško umrjemo.«

Pongračič, ki je delal na električni napeljavi. Naenkrat pa se je dotaknil žice z visoko napetostjo in obvisel na njej. Preden so utegnili tok odklopiti, je bil Pongračič pri ludih opeklkah na rokah že tudi mrtev.

Po neprevidnosti ob življenje. V okolici Poljčan je ležal radijetičnosti že dalje časa 47 letni posestnik Franc Stupan iz Levič. Zadnje dni ga je obiskal znanec Jožef Rober iz sosednje vasi. Med pogovorom je izrazil hudo bolni Stupan, da bi rad prodal starejšo lovsko puško, katero hrani v omari za obliko. Bolnik se je dvignil iz postelje in se je podal k omari po puško. Orožje pa se je radi neprevidnega ravnjanja sprožilo in nabolj je zadel nesrečnež od spodaj v obraz. Radi prehudega obstrela je Stupan umrl v par urah.

Ponesrečil pri padcu iz avtomobila. Hotelski uslužbenec Ivan Koprive iz Vranskega je padel med vožnjo iz drvečega avtomobila in je dobil hude notranje poškodbe. V nezavestnem stanju je bil oddan v celjsko bolnišnico.

Nesreča v gozdu. Jožef Hrastnik, 45 letni preužitkar od Sv. Petra pri Laškem, je podiral v gozdu bukev. Drevo je padlo nanj in mu zlomilo levo nogo. Hrastnika so oddali v celjsko bolnišnico.

Splavar utonil v Savi. 40 letni splavar Matija Remšak iz Šmartnega ob Dreti je utonil v Savi blizu Blance pri Stari Gradiški. Splav je zadel radi močno narasle Save ob vlačilno ladjo. Sunek je bil tako hud, da je odtrgal od splava zadnji del. Splavar Remšak in trgovec Slapnik sta padla v Savo. Slapnik se je rešil, Remšaka so pa savski valovi odnesli. Smrtno ponesrečeni je bil eden najboljših savinjskih splavarjev.

Po naključju povzročena smrtna nesreča. Na Raki pri Krškem so popravljali ogrodje zvonika župne cerkve, da bi lahko namestili na novo prelit zvon. Eden od delavcev, ki so bili zaposleni v zvoniku z žaganjem in preurejanjem, je nehote vrgel skozi lino kos lesa, ki je po naključju padel na glavo spodaj idočemu ključavnici F. Naratu. Iz višine prileteli leseni kos je prebil Naratu s takoj silo lobanjo, da je obležal pri priči mrtev.

Izlet organizacij JRZ in mlade JRZ iz Maribora k Sv. Križu. Za prvo nedeljo po binkoščih, dne 19. maja, priredijo mestna organizacija JRZ in okoliške peščilek z Sv. Križu nad Mariborom, kjer se vrši tabor, oziroma zborovanje obmejnih Slovencev na prostoru pred cerkvijo, oziroma šolo. Na zborovanju bodo govorili bivši narodni poslanec Gajšek, Spindler, Žebot in drugi. Obenem bo imela krajevna organizacija pri Sv. Križu nad Mariborom svoj občni zbor. Zborovanje se bo

začelo takoj po rani sv. maši okoli pol osmilj. Udeleženci, oziroma izletniki iz Maribora se zbirajo pred Tiskarno sv. Cirila in odidejo točno ob šestih preko Sv. Urbana k Sv. Križu. Nasi pristaši iz Kozjaka in mariborske okolice so naprošeni, da se v velikem številu udeležijo te narodne prireditve na našem obmejnem Kozjaku. Posebno vabimo člane mlađinske JRZ, da se pridružijo izletu k Sv. Križu!

Slovesna blagoslovitev in otvoritev velike nove pohorske ceste. Mariborski okrajni cestni odbor je s pomočjo banske uprave dogradil moderno zidano cesto iz Hoč po strminah Pohorja na južni strani do cerkvice sv. Areha, oziroma Ruške koče. Cesto so gradili nad deset let, ker okrajni cestni odbor ni mogel naenkrat dobiti dovolj denarnih sredstev na razpolago. Cesta se vzpenja po sončni južni strani zelenega Pohorja ter je ena najlepših cest v Sloveniji. Dolga je okoli 15 km ter je sijajno izpeljana čisto do vrha Pohorja. Blagoslovitev in otvoritev te važne nove prometne žile bo 4. avgusta predpoldne. Blagoslovilne obrede bo izvršil sam prevzv. g. Škof dr. I. Tomažič. Uradno pa bo proglašil cesto za odprto g. ban dr. Marko Natlačen. Pri cerkvici sv. Areha bo služba božja, nato pa narodna veselica. Vabimo že sedaj društva, občine in korporacije v Mariboru in bližnji okolici, da se 4. avgusta udeležijo te pomembne slovesnosti in ta dan ne priejajo kakih večjih prireditiv. Iz Maribora bodo vozili avtobusi. Poudarjam, da se pripravlja načrt za nadaljevanje te ceste proti Šmartnu na Pohorju na eni strani in po vrhovih Pohorja na drugi strani proti Mislinjski dolini.

Odkritje spomenika radgonskim žrtvam. Dne 2. junija bodo odkrili v obmejni Gornji Radgoni slovesno spomenik radgonskim žrtvam in Maistrovim borcem. Dela bodo končana 26. maja, ko bo po pozni sv. maši svečano vzdana spominska listina, ki vsebuje vse zgodovinske podatke od maja 1918 do danesnjega dne. Spomenik bo nosil kratek napis: »1918 — Žrtvam in borcem — 1919.« Doslej so nabrali za spomenik 50.164 din. V tej vsoči je vsebovan tudi prispevek gornjeradgonske občine v znesku 21.000 din. Kritje odprtih računov izkazuje še primanjkljaj 30.000 din. Radi čim večje udeležbe pri odkritveni slovesnosti je zaprosena četrtna vognina. Vsa društva in organizacije, ki so prejeli doslej tozadovna vabilna, se naprošajo, da vrnejo prijavne pole s točnimi podatki najpozneje do 26. maja na naslov: Pripravljalni odbor za postavitev spomenika radgonskim žrtvam in Maistrovim borcem v Gornji Radgoni.

Rdečkast dež. Med zadnjim deževjem so doživeli v Črnomlju na Kranjskem, da je iz-

Sin je hvaležno pogledal očeta. Čez čas mu je reklo: »Oče, še eno upanje imam.«

»Kako upanje?« se je začudil oče.

Tudi ostali so postali pozorni. Zgrnili so se okrog Fedorja in vprašajoče strmeli vanj.

Fedor je počasi spregovoril:

»Rdeči so se ustavili in ne streljajo. Gotovo čakajo na to, da bi kateri izmed nas prišel k njim z izjavo, da se predamo.«

Može so debelo pogledali. Od presenečenja niso našli besed. Napisali se je oglašil eden izmed njih:

»Vseeno je, ali se predamo ali ne; rdeči nas bodo postreljali ko pse.«

Tovariši so mu mrmraje pritrdirili. Fedor je počakal, da so se pomirili, potem pa je reklo:

»To ni gotovo. Če bi nas hoteli brez nadaljnjega uničiti, se ne bi obotavljali, ampak bi nas bili napadli. Sklenil sem, da bom šel k njim in jim rekel: „Jaz sem vodja. Vse se je zgodilo po moji krivdi, zato samo mene kaznjujte! Če mora kdo umreti, mene ustrelite! Samo mene, ker drugi niso nič zakrivil.“ I'pam, da bodo rdeči s tem zadovoljni in bodo vasi prizanesli.«

Aleksej je zaječal, prikel sina za roko in ga z grozo v očeh pogledal.

Fedor se mu je žalostno nasmehnil in ga vprašal:

»Oče, ali ne odobravaš mojega sklepa?«

(Dalje sledi)

izvidnike, ki si ogledajo razna naselja in položaj.

Potem se vrnejo, poročajo »štabus o ugotovitvah, nakar se v varstvu teme poda kolona tovornih avtomobilov na lov. Po polnoči se loči tih prikrajev k stajam, odklenejo živino in jo vtovarjajo na avtomobile. V mnogih primerih pobijejo živino na licu mesta, kožo in glavo puste, ostalo pa odneso s seboj v avto. Primeri se, da takšna tovovajska družba v eni sami noči pospravi 10 glav prvo-vrstne živine. Kanadska vlada je nanje poslala posebne oddelke varnostnih organov.

Neki perzijski razkošnec je vse življenje zbiral porcelanaste angele.

Nekoč ga je prijela strast in se je s slastjo vrgel na uničevanje te zbirke.